

Arrest

nr. 318 093 van 6 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake:

1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat C DESENFANS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 7 maart 2022.

Eerste verzoekende partij werd op 6 maart 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Rom machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Tweede en derde verzoekende partij werden op 6 maart 2023 en 22 augustus 2023 gehoord op het CGVS, bijgestaan door een tolk die het Rom machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 27 juni 2024 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekende partij I.I. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] 1975 in Drachevo. U woonde met uw gezin steeds in de hoofdstad Skopje. U bent gehuwd met I.E. (o.v. [...]) en jullie hebben samen één zoon en twee dochters. Jullie jongste dochter I.N. (o.v. [...]) verblijft samen met u en uw vrouw in België.

Op 1 augustus 2020 ging u naar het ziekenhuis in Skopje omdat uw oudste dochter S. bevallen was. De vader van de partner van S. kreeg het aan de stok met een bewaker van het ziekenhuis. Er ontstond vervolgens een gevecht tussen jullie en de bewaker. De politie werd erbij gehaald en jullie namen werden genoteerd. Zowel u, de vader van de partner van S. als de bewaker werden veroordeeld door de rechtbank tot het betalen van een geldboete en de zaak werd afgesloten. Sinds dit incident kwam u via een buurman te weten dat de bewaker, die een etnische Albanees is, nog problemen voor u zou veroorzaken. De bewaker bedreigde u nog drie à vier keer via deze buur en S. vertelde u dat de bewaker twee à drie keer bij haar langskwam om te zien of u niet daar was.

In 2021 kwam u via uw vrouw te weten dat uw jongste dochter N. lesbisch is. U en uw vrouw schrokken erg door dit nieuws en u heeft N. één keer een klap gegeven. Vervolgens zetten jullie N. uit jullie huis en trok ze in bij uw schoonmoeder en schoonzus. N. kwam echter niet meer buiten en kende psychische problemen. Anderhalve of twee maanden later lieten u en uw vrouw N. terug toe in jullie huis en zochten medische en psychische hulp voor haar. Jullie stuurden haar naar de dokter en ze kreeg ook medicatie. Uw dochter S., uw zoon en uw andere familieleden, evenals de burens accepteren de geaardheid van Natascha niet.

In augustus 2021 verlieten u, uw vrouw en N. Noord-Macedonië en reisden naar Duitsland waar jullie op 12 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie verzoek werd afgewezen en na vijf of zes maanden trokken u, uw vrouw en N. naar een neef van u in Italië. Na ongeveer twee weken verlieten jullie Italië en reisden naar België waar jullie op 28 februari 2022 aankwamen en op 7 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië dat u verdere problemen zal krijgen met de bewaker van het ziekenhuis met wie u vecht en dat N. omwille van haar geaardheid niet wordt geaccepteerd in Noord-Macedonië.

U en uw vrouw hebben daarnaast ook medische problemen.

Ter staving van jullie verzoek leggen u, uw vrouw en N. volgende originele documenten neer: jullie paspoorten, uw rijbewijs en de veroordeling door de rechtbank van u, de vader van de partner van S. en de bewaker van het ziekenhuis.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u diabetes heeft (CGVS, p.7-8). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u niet te lang gehoord en kon u steeds om een pauze vragen (CGVS, p.2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië dat u verdere problemen zal krijgen met de bewaker van het ziekenhuis en dat N. omwille van haar geaardheid niet wordt geaccepteerd (CGVS, p.4,8-9). Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw dochter I.N. (o.v. [...]) verklaarde. In het kader van haar verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

[...]

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij E.I. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] 1978 in Kochani. U woonde met uw gezin steeds in de hoofdstad Skopje. U bent gehuwd met I.I. (o.v. [...]) en jullie hebben samen één zoon en twee dochters. Jullie jongste dochter I.N. (o.v. [...]) verblijft samen met u en uw man in België.

Op 1 augustus 2020 raakte uw man betrokken in een vechtpartij in het ziekenhuis waar jullie oudste dochter S. bevallen was. De vader van de partner van S. kreeg het aan de stok met een bewaker van het ziekenhuis. Er ontstond vervolgens een gevecht tussen enerzijds uw man en de vader van de partner van S. en anderzijds de bewaker. De politie werd erbij gehaald en hun namen werden genoteerd. Zowel uw man, de vader van de partner van S. als de bewaker werden veroordeeld door de rechtbank tot het betalen van een geldboete en de zaak werd afgesloten. Sinds dit incident werd uw man bedreigd door de bewaker, die een etnische Albanees is.

In 2021 kwam u via uw zoon te weten dat uw jongste dochter N. lesbisch is. U en uw man schrokken erg door dit nieuws en uw man heeft N. één keer een klap gegeven. Vervolgens zetten jullie N. uit jullie huis en trok ze in bij uw moeder en zus. N. kwam echter niet meer buiten en kende psychische problemen. Twee of drie maanden later lieten u en uw man N. terug toe in jullie huis en zochten medische en psychische hulp voor haar. Jullie stuurden haar naar de dokter en ze kreeg ook medicatie. Uw dochter S., uw zoon en uw andere familieleden, evenals de burens accepteren de geaardheid van N. niet.

In augustus 2021 verlieten u, uw man en N. Noord-Macedonië en reisden naar Duitsland waar jullie op 12 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie verzoek werd afgewezen en na ongeveer vijf maanden trokken u, uw man en N. via Italië naar België waar jullie op 28 februari 2022 aankwamen en op 7 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië dat uw man verdere problemen zal krijgen met de Albanese bewaker van het ziekenhuis en dat N. omwille van haar geaardheid niet wordt geaccepteerd in Noord-Macedonië.

U en uw man hebben daarnaast ook medische problemen.

Ter staving van jullie verzoek leggen u, uw man en N. volgende originele documenten neer: jullie paspoorten, het rijbewijs van uw man en de veroordeling door de rechtbank van uw man, de vader van de partner van S. en de bewaker van het ziekenhuis.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u medische problemen heeft zoals hartproblemen, een hoge bloeddruk, voetproblemen, rugproblemen, migraine, artrose, en werd geopereerd aan uw schildklier (CGVS 6/3/2023, p.6). Niet alleen liet u na uw medische aandoeningen te staven ook gaf u nergens aan dat u door de aangehaalde aandoeningen belemmerd werd in uw deelname aan de door u opgestarte procedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat N. en u geïdendeert gaan worden omwille van haar geaardheid (CGVS 6/3/2023, p.3). Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze die uw dochter I.N. (o.v. [...]) verklaarde. In het kader van haar verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

[...]

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing in hoofde van derde verzoekende partij N.I. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] 2000 in de hoofdstad Skopje. U woonde met uw ouders I.I. (o.v. [...]) en I.E. (o.v. [...]) in Skopje. Uw zus en uw broer verblijven nog in Noord-Macedonië.

Op 1 augustus 2020 raakte uw vader betrokken in een vechtpartij in het ziekenhuis waar uw zus S. bevallen was. De vader van de partner van S. kreeg het aan de stok met een bewaker van het ziekenhuis. Er ontstond vervolgens een gevecht tussen enerzijds uw vader en de vader van de partner van S. en anderzijds de bewaker. De politie werd erbij gehaald en hun namen werden genoteerd. Zowel uw vader, de vader van de partner van S. als de bewaker werden veroordeeld door de rechtbank tot het betalen van een geldboete en de zaak werd afgesloten. Door een buurman werd u echter gewaarschuwd dat u nog veel problemen zal krijgen met de bewaker.

Toen u ongeveer vijftien jaar oud was beseftte u dat u op meisjes valt en niet op jongens. U had al ongeveer twee jaar een relatie met D.S. toen in 2021 vrienden van uw broer jullie samen zagen kussen in het park. Die vrienden vertelden het aan uw broer die u er vervolgens mee confronteerde. Uw broer sloeg u toen u zei dat het klopte wat zijn vrienden hem hadden verteld over u. Vervolgens hebben uw broer en zijn vrienden ook uw moeder op de hoogte gebracht die het op haar beurt aan uw vader vertelde. Toen uw vader dit te weten kwam heeft hij u ook één keer geslagen en moest u het ouderlijk huis verlaten. U trok gedurende drie maanden in bij uw tante en grootmoeder van moederszijde in Kochani. U sloot zichzelf echter op in uw kamer en kreeg psychische problemen. Nadat uw tante naar uw ouders belde om hen de situatie uit te leggen

hebben uw ouders u terug naar huis laten komen. Uw ouders stuurden u vervolgens naar de dokter en psycholoog. Omwille van uw geaardheid werd u door buurtbewoners, jongeren en familieleden uitgescholden, geslagen en met stenen bekogeld. U ging dit één keer bij de politie aanklagen, maar men kon niets voor u doen. Om aan deze problemen te ontkomen verhuisde u met uw ouders naar andere wijken van Skopje zoals naar Shutka, Topaana, Madzari, en Lisice.

In augustus 2021 verlieten u en uw ouders Noord-Macedonië en reisden naar Duitsland waar jullie op 12 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie verzoek werd afgewezen en na vijf of zes maanden trokken u en uw ouders via Italië naar België waar jullie op 28 februari 2022 aankwamen en op 7 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië dat u omwille van uw geaardheid niet wordt geaccepteerd in Noord-Macedonië en er verdere problemen door zal kennen. Uw vader vreest eveneens aangevallen te worden door de bewaker van het ziekenhuis.

Uw ouders hebben daarnaast ook medische problemen.

Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw ouders volgende originele documenten neer: jullie paspoorten, het rijbewijs van uw vader en de veroordeling door de rechtbank van uw vader, de vader van de partner van S. en de bewaker van het ziekenhuis.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Na onderzoek van jouw verklaringen en alle elementen in jouw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u om geïsoleerd te worden omwille van uw lesbische geaardheid (CGVS I.N. 6/3/2023, p.3-4). Daarnaast vreest uw vader om aangevallen te worden door de bewaker waarmee hij in een conflict verwickeld was (CGVS I.I., p.4). U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming echter niet kunnen aantonen dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat jullie jullie huidige asielmotieven laattijdig aanbrengen. Voordat jullie op 7 maart 2022 in België een verzoek om internationale bescherming indienden verzochten jullie immers reeds op 23 september 2021 in Duitsland om internationale bescherming. Als reden voor dit verzoek in Duitsland haalde u aan dat jullie in conflict lagen met een Albanese familie die uw broer tewerkstelde en met wie het tot een fysieke schermutseling kwam waarbij ze een poging deden om u te ontvoeren (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, Bescheid p.2). Dit motief brengt u bij de Belgische asielinstanties niet ter sprake terwijl u de twee motieven die uw familie in België aanhaalt, zijnde de reactie van uw omgeving op uw geaardheid en het conflict van uw vader met een bewaker van het ziekenhuis, in Duitsland onvermeld liet. Dat de ingeroepen asielmotieven in Duitsland en in België dermate uiteen lopen haalt de geloofwaardigheid van jullie beschermingsnood ernstig onderuit. Hoewel er begrepen kan worden dat jullie enige terughoudendheid hadden om het relaas rond uw geaardheid uit de doeken te doen, halen jullie dit motief aan als de hoofdreden voor jullie nood aan internationale bescherming. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij de asielinstanties van het land dat hij om bescherming verzoekt in vertrouwen neemt en zijn asielmotieven volledig en naar waarheid uiteenzet ten einde zich van internationale bescherming te verzekeren. Aan u en uw ouders gevraagd waarom jullie uw geaardheid en de daaruit voortvloeiende problemen niet vermeldden tijdens jullie asielprocedure in Duitsland stellen u en uw vader dat jullie vreesden om met dezelfde negatieve reacties als in Noord-Macedonië geconfronteerd te worden (CGVS I.I., p.5; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). Deze redenering gaat volledig in tegen jullie opzet om in

Duitsland juist tegen deze reacties beschermd te worden. Uw moeder verklaart dat ze schrik had omdat uw broer, die uw geaardheid niet aanvaard, erbij was (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Vreemd genoeg geeft uw vader dan weer aan dat uw broer toen hij over uw geaardheid vernam het niet kon accepteren waardoor hij zonder spoor na te laten verdween (CGVS I.I., p.4). Zijn versie lijkt dan ook niet te rijmen met het gegeven dat uw broer samen met u Noord-Macedonië verliet om vervolgens samen in Duitsland een asielprocedure te doorlopen (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, Bescheid p.2). Deze incoherentie doet niet alleen afbreuk aan het geloof in uw geaardheid of de reactie van uw broer hierop maar ook in de aangewende vergoelijking van uw moeder om jullie asielmotieven in Duitsland niet aan te geven. Uw bewering dat jullie in Duitsland het conflict van uw vader met de bewaker van het ziekenhuis als reden opgaven blijkt evenmin te kloppen. Zoals hierboven reeds aangegeven blijkt uit de documenten die het CGVS van de Duitse asielinstanties ontving dat jullie daar een geheel ander asielrelaas verklaarden (CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). Jullie verklaringen over jullie verzoek om internationale bescherming in Duitsland schaden dan ook sterk niet alleen jullie asielmotieven maar ook jullie algemene geloofwaardigheid.

Verder kan er niet voorbij gegaan worden aan de informatie die het CGVS op 12 april 2024 van de Dienst Vreemdelingenzaken ontving. Het betrof een anonieme brief waarin gesteld werd dat u enkele maanden eerder gehuwd bent en samenwoont met een man, A.B.. Aan de brief werden printscreens van sociale media toegevoegd van u met deze man en eveneens in het gezelschap van uw broer, D.I. of D.S., en uw moeder. Op de sociale media-accounts van uw directe familieleden en van de heer A.B. werden over een langere periode tal van foto's teruggevonden die er inderdaad zeer sterk op wijzen dat u sinds enkele maanden een relatie heeft met de heer A.B. Dat u zich momenteel in een heteroseksuele relatie zou bevinden valt uiteraard niet te rijmen met uw lesbische geaardheid, zoals u in uw persoonlijke onderhouden aangeeft (CGVS I.N. 6/3/2023, p.2-4). Deze vaststelling doet zeer sterke twijfels rijzen bij uw voorgehouden geaardheid.

Hoewel bovenstaande vaststellingen het geloof in jullie asielmotieven schaden moet er eveneens op gewezen worden dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie voor de door jullie aangehaalde moeilijkheden omwille van uw geaardheid of omwille van de aangehaalde bedreigingen van de bewaker ten aanzien van uw vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor jullie sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient er immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen jullie niet hebben gedaan.

Ondanks dat u een politieagent als hulpvaardige buurman hebt (CGVS I.N. 6/3/2023, p.2) heeft uw vader de bedreigingen van de bewaker niet gemeld bij de autoriteiten (CGVS I.I., p.9). Uw vader erkent nochtans dat hij wel degelijk naar de politie of de rechter kan stappen, maar hij zag hiervan af omdat hij de problemen niet wil verergeren (CGVS I.I., p.9). Jullie bekommernis om de situatie niet erger te maken is ook jullie richtsnoer doorheen jullie problemen met de familie van D.S. en met jullie lokale gemeenschap omwille van uw geaardheid. Ook naar aanleiding van de problemen die jullie ondervonden met de buurtbewoners omwille van uw geaardheid hebben jullie geen beroep gedaan op de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië (CGVS I.E. 6/3/2023, p.6), terwijl jullie de problemen met de familie van D.S. slechts één- of tweemaal bij de politie in jullie buurt aankaarten ongeveer vier maanden voor jullie definitief vertrek uit Noord-Macedonië (CGVS I.E. 6/3/2023, p.4-5; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). Het indienen van een klacht heeft precies als bedoeling bescherming te verkrijgen tegen jullie belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Overigens leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over de mate en wijze waarop jullie beroep deden op de Noord-Macedonische politie. Zo gaven u en uw moeder in jullie eerste onderhoud beiden aan dat jullie slechts éénmaal naar de politie stapten, omwille van de aanval van de familie van D.S. op jullie huis (CGVS I.E. 6/3/2023, p.6; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). In jullie tweede persoonlijk onderhoud houdt u nog steeds vast aan deze ene poging tot aangifte, terwijl uw moeder ineens beweert dat jullie tweemaal, eenmaal toen de familie van D.S. naar uw huis kwam en éénmaal toen de broer van D.S. jullie op de markt bedreigde, naar de politie gingen om een klacht in te dienen (CGVS I.N. 22/8/2023, p.17; CGVS I.E. 22/8/2023, p.12-13). Aangezien uw moeder aangeeft dat u op de hoogte was van beide aangiftes kan er verwacht worden dat jullie er eensluidende verklaringen over afleggen (CGVS I.E. 22/8/2023, p.12-13). Ook lopen jullie verklaringen over het gezelschap dat de eerste klacht indiende uiteen. Waar u beweert dat u met uw vader en uw moeder naar het politiekantoor ging beweert uw moeder dat zij enkel met haar man ging. Als uw moeder hierop gewezen wordt stelt ze dat u buiten het politiekantoor bleef wachten en niet mee binnen ging. Uit uw bewoordingen kan evenwel afgeleid worden dat u wel degelijk deel had aan jullie poging om een klacht in te dienen (CGVS I.N.

22/8/2023, p.18; CGVS I.E. 22/8/2023, p.12-13). Bovenstaande tegenstrijdigheden doen er zeer sterk aan twifelen dat jullie inderdaad tot de Noord-Macedonische politie wendden. Hoe dan ook hebben jullie verder geen stappen ondernomen om de autoriteiten, organisaties of gespecialiseerde personen te informeren over voornoemde problemen (CGVS I.E. 6/3/2023, p.4; CGVS I.N. 6/3/2023, p.7-8). Nochtans gaf uw moeder aan dat jullie wel degelijk in staat zijn om indien jullie onvoldoende zouden geholpen worden door de politie, dit bij een ander politiekantoor of de rechtbank aan te klagen (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Haar stelling om hier toch vanaf te zien namelijk dat de autoriteiten uw geaardheid niet accepteren volstaat niet (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Niet alleen is het weinig ernstig om louter op basis van één ervaring tot deze conclusie te komen, ook blijkt uit de hieronder weergegeven analyse dat de Noord-Macedonische overheid niet alleen wetgevende initiatieven neemt om de rechten van leden van de LGBTI-gemeenschap te waarborgen maar eveneens inspanningen levert om bewustwording rond LGBTI-rechten te vergroten (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Dat politieagenten eenvoudigweg zouden gezegd hebben dat er geen wetten bestaan die homoseksualiteit toestaan en dat jullie jullie problemen daarom zelf moesten oplossen is in dit licht erg onwaarschijnlijk (CGVS I.E. 6/3/2023, p.4; CGVS I.E. 22/8/2023, p.12). Er moet dan ook besloten worden dat jullie geenszins aantonen dat jullie nationale bescherming uitgeput zouden hebben.

Nochtans blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Ook jullie bevestigen dat indien jullie in Noord-Macedonië opnieuw met problemen geconfronteerd zouden worden jullie beroep kunnen doen op jullie nationale overheid (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5; CGVS I.N. 6/3/2023, p.8). Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het

onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Hierbij moet er benadrukt worden dat jullie nergens aanhalen dat jullie omwille van jullie etnie discriminatie of geweld zouden ondervinden. Uw moeder benadrukt zelfs dat jullie voor bescherming bij de politie terecht kunnen maar dat enkel uw geaardheid een struikelblok vormt (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Zoals hierboven reeds aangehaald bleef u hier in gebreke. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Het Commissariaat-generaal erkent dat leden van de LGBTI-gemeenschap in Noord-Macedonië op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en de **COI Focus:**

Noord-Macedonië: LGBTI van 17 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_lgbti_20220517.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) wordt duidelijk dat de Noord-Macedonische overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-personen. De strafwet werd aangepast door het opnemen van de termen seksuele geaardheid en genderidentiteit als gronden voor haatmisdrijven en de antidiscriminatiwet voorziet sedert enkele jaren expliciet in bescherming tegen discriminatie gebaseerd op seksuele oriëntering en genderidentiteit in domeinen zoals het onderwijs, de tewerkstelling, de huisvesting en de gezondheidszorg. Sinds 1 oktober 2019 is tevens de nieuwe wet op kosteloze juridische bijstand van kracht, waardoor kwetsbare burgers recht hebben op eerstelijnsbijstand en dit in alle juridische probleemsituaties (burgerlijke en administratieve rechtszaken en nu ook strafrechtelijke procedures). Deze wet vormt een nieuwe stap in de gelijke toegang voor LGBTI-personen tot justitie. Begin 2021 werd de Commission for the Prevention and Protection against Discrimination (CPDD) opgericht. Deze heeft sindsdien al verschillende keren standpunt ingenomen tegen gevallen van discriminatie en ook opgetreden tegen publicaties met haatdragende bewoordingen over LGBTI-personen. Op 27 en 28 juni 2019 heeft het ministerie van Arbeid (samen met de ngo S-Front) een nationale conferentie over de verbetering van de mensenrechten van LGBTI-personen georganiseerd. Het was de eerste keer dat zo'n conferentie door de overheid georganiseerd werd. Op de

conferentie waren actoren uit de nationale en internationale ngo-wereld aanwezig en het gebeuren heeft geleid tot de uitwerking en goedkeuring van een nationaal actieplan ter bevordering van de mensenrechten van LGBTI.

Mede onder invloed van voornoemde overheidsinitiatieven komt geleidelijk aan ook een mentaliteitswijziging tot stand. Zo werd in 2019 een eerste Pride Parade georganiseerd in Skopje. Na een online alternatief omwille van de Covid-19-crisis in 2020, werd deze met succes opnieuw georganiseerd in de daaropvolgende jaren. Diverse hooggeplaatste politici zijn hierop aanwezig en betuigen zo hun steun aan de LGBTI-gemeenschap. Meerdere LGBTI-organisaties strijden ook openlijk voor de rechten van LGBTI in Noord-Macedonië en klagen haatmisdrijven aan. LGBTI-persoon kunnen zich voor hun problemen tot hen richten. Deze organisaties leveren allerlei vormen van ondersteuning, zoals juridische bijstand en medische of psychosociale hulp. Zo verlenen in uw woonplaats de organisaties LGBTI Support Center, EGAL en Skopje Queer Center psychologische hulp en rechtsbijstand aan leden van de LGBTI-gemeenschap. Er is sinds 2020 tevens een nationale LGBTI-hulplijn actief.

Ofschoon er nog ernstige inspanningen nodig zijn en de uitdaging groot blijft om de slagkracht en het bewustzijn bij de politie en het gerecht te versterken in de daadwerkelijke vervolging van alle vormen van haatcriminaliteit gericht tegen leden van de LGBTI-gemeenschap, worden ook op dit vlak initiatieven ondernomen om de doeltreffendheid van de bescherming voor haatmisdrijven te verhogen. De OVSE zet sinds augustus 2019 in op een trainingsprogramma voor politieagenten om haatmisdrijven tegen LGBTI-persoon beter aan te pakken. Dit programma focust op het herkennen en begrijpen van de dynamiek van haatmisdrijven, de impact ervan op slachtoffers, het begrijpen en kunnen toepassen van de relevante wetgeving, het verwerven van vaardigheden in het reageren op en onderzoeken van haatmisdrijven, en het verhogen van het bewustzijn bij agenten van hun plicht om alle burgers te beschermen. Ook de Raad van Europa organiseerde in februari 2020 een internationale training waaraan burgermaatschappijorganisaties en politiestructuren uit alle westelijke Balkanlanden deelnamen met als opzet een betere aanpak van haatmisdrijven gericht tegen LGBTI-persoon. In 2020 heeft de politie een aantal trainingen gevolgd over het werken met LGBTI-persoon, sekswerkers en druggebruikers. De trainingen zijn georganiseerd door de ngo Coalition Margins in samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken. Niettegenstaande voornoemde initiatieven staat de LGBTI-gemeenschap nog zeer weigerachtig om zich voor haatmisdrijven tot de politie (en zelfs tot LGBTI-organisaties) te wenden met het oog op bescherming en dadervervolging. Dit is te wijten aan tal van factoren zoals een gebrek aan vertrouwen in de politie, angst dat de autoriteiten niet over de juiste kennis en bereidheid beschikken om dergelijke zaken op te lossen, schrik dat de privacy wordt geschonden (het verliezen van anonimiteit) en de vrees voor verdere represailles en discriminatie.

Voor zover er uit de objectieve informatie blijkt dat er sprake kan zijn van dubbele discriminatie voor LGBTIQI-persoon uit de Roma-gemeenschap, moet er vooreerst aangestipt worden dat hierbij voornamelijk wordt gewezen op de problematiek van Roma-transgenders en van heteromannen van Roma-origine. Uit de verklaringen van u en uw ouders kwam bovendien niet naar voren dat u werd geïdiseerd omwille van uw Roma-afkomst. Voorts vertoont uw profiel geen dermate grote kwetsbaarheid aan die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel uw ouders aangeven dat ze het aanvankelijk en nog steeds moeilijk hebben met uw geaardheid, hebben uw ouders u aanvaard (CGVS I.I. p.4,10; CGVS I.E. 6/3/2023 p.4,8; CGVS I.N. 6/3/2023 p.5-6). Nadat u een tijdje bij uw grootmoeder en uw tante verbleef namen uw ouders u weer in huis en brachten u naar een dokter en psycholoog (CGVS I.I. p.10; CGVS I.E. 6/3/2023 p.6-8; CGVS I.N. 6/3/2023, p.6,8). Vervolgens maakten ze de keuze om samen met u Noord-Macedonië te verlaten (CGVS I.I. p.4-5; CGVS I.E. 6/3/2023, p.5; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4,6). Er kan dan ook aangenomen worden dat niet alleen uw ouders maar ook uw tante als uw bereidwillig netwerk kunnen worden beschouwd bij terugkeer naar Noord-Macedonië.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere LGBTI in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Gezien bovenstaande vaststellingen heeft u uw nood aan internationale bescherming niet aangetoond.

Inzake de medische problemen waar jullie mee te maken (zouden) hebben (CGVS I.I. p.7-8,10; CGVS I.E. 6/3/2023 p.6; CGVS I.N. 6/3/2023 p.5-6,8) moet vastgesteld worden dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn

gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Noord-Macedonië, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Er dient overigens opnieuw te worden opgemerkt dat uit de verklaringen blijkt dat u, uw vrouw en jullie dochter N. toegang hadden tot het gezondheidssysteem in Noord-Macedonië (CGVS I.I. p.7,10; CGVS I.E. 6/3/2023, p.6-7; CGVS I.N. 6/3/2023, p.8).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u en uw ouders internationale bescherming geweigerd. Jullie hebben met name geen substantiële redenen opgegeven om jullie land van herkomst in jullie specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of jullie voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat jullie afkomstig zijn uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jullie verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U noch uw ouders brengen enig concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Noord-Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De door jullie voorgelegde documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. De paspoorten en het rijbewijs van uw vader hebben immers louter bewijskracht inzake jullie identiteit, nationaliteit en reisweg. Het vonnis toont aan dat u in een gevecht verwikkeld was, maar kan uw vaders bewering dat hij nadien bedreigd werd en dat jullie bij terugkeer naar jullie land hierdoor problemen zou kennen niet aantonen, noch spreekt dit stuk zich uit over de beschermingsmogelijkheden die jullie bij terugkeer ter beschikking staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Zij voeren tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen.

Verzoekers vragen in hoofdorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling

4.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stellen te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.2. Wat betreft de beoordeling van de bijzondere procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet werden er in hoofde van eerste verzoekende partij bijzondere procedurele noden vastgesteld wegens zijn diabetes en werden passende steunmaatregelen verleend, met name hij werd niet te lang gehoord en hij kon steeds pauze vragen. In hoofde van tweede en derde verzoekende partij werden geen bijzondere procedurele noden vastgesteld.

In hun verzoekschrift werpen verzoekers op dat zij kampen met psychologische problemen en een psychologisch kwetsbaar profiel hebben omdat zij zich al heel hun leven verschoppeling voelen omwille van hun Roma-origine. Ook de seksuele geaardheid van derde verzoekende partij zou een weerslag hebben op haar psychisch welzijn. Verzoekers stellen dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met dit psychologisch kwetsbaar profiel. Verder werpen zij op dat het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij na een dik uur abrupt werd afgebroken omdat hij zich niet goed voelde en hij vervolgens niet meer opnieuw werd gehoord zodat hij niet voldoende gelegenheid heeft gehad om zijn relaas volledig te doen. Verzoekers menen dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werden geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit hun eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Verzoekers maakten bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen psychologische problemen kenbaar (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ van 22 maart 2022). Verzoekers hebben op geen enkel moment aangegeven dat zij omwille van hun psychologische problemen niet in de staat zouden zijn deel te nemen aan de onderhavige procedure.

Uit het geheel van de gehoorverslagen blijkt dat hun persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken en hun persoonlijk onderhoud op het CGVS op normale wijze zijn verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Verzoekers waren immers in staat om hun vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Zij konden eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. Naar oordeel van de Raad kunnen er geen vaststellingen worden gemaakt die (de kwaliteit van) de persoonlijke onderhouds zouden kunnen hebben bemoeilijkt. Evenmin zijn er indicaties die erop wijzen dat de betrouwbaarheid van de gespreksinhoud in het gedrang kwam. Bovendien hebben verzoekers bij de aanvang van het gehoor op het CGVS geen melding gemaakt van psychologische problemen in hun hoofde die bepaalde steunmaatregelen vereisen, noch maakten zij opmerkingen over het verloop van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook op het einde van hun gehoor op het CGVS hebben verzoekers geen opmerkingen gemaakt omtrent het verloop van het gehoor.

Door louter te verwijzen naar 'psychologische problemen' omdat zij zich al heel hun leven verschoppeling voelen omwille van hun Roma-origine en, voor derde verzoekende partij, omwille van haar seksuele geaardheid, brengen verzoekers de gedane beoordeling niet aan het wankelen. Er dient te worden opgemerkt dat verzoekers geen enkel medisch attest voorleggen, ter attestering van een zodanige psychologische toestand dat deze een normaal verloop van de procedure om internationale bescherming zou verhinderen of dat er zich bijzondere procedurele noden opdrongen. Verzoekers werken deze psychologische problemen ook geenszins verder uit en geven hierbij geen enkele concrete verduidelijking. Verzoekers tonen niet concreet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift hekelen dat eerste verzoekende partij niet opnieuw door het CGVS werd uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud nadat het persoonlijk onderhoud na een uur was beëindigd omdat hij zich niet goed voelde, wijst de Raad er vooreerst op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat eerste verzoekende partij uitvoerig werd gehoord en tegen het einde aangaf zich wat draaierig te voelen waarna de protection officer het persoonlijk onderhoud heeft beëindigd en hem heeft begeleid naar beneden (CGVS I.I., p. 10). Verder wijst de Raad op artikel 57/5ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. De commissaris-generaal heeft een discretionaire bevoegdheid om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren indien hij dit nodig acht om nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het vaststellen van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekers tonen niet aan waarom het CGVS eerste verzoekende partij in casu opnieuw had moeten oproepen voor een tweede persoonlijk onderhoud. Zij duiden ook niet concreet aan wat eerste verzoekende partij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan nog had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin tonen zij in concreto aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden beslissingen of op de beoordeling van de voorliggende verzoeken om internationale bescherming. Hoe dan ook had eerste verzoekende partij de kans om middels het onderhavige verzoekschrift bijkomende verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en nodige bijkomende stukken en informatie te verstrekken inzake zijn verzoek om internationale bescherming, wat hij in casu echter heeft nagelaten.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoekers rechten in het kader van hun procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.3. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 27 juni 2024 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit

dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

4.4. In de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers kennelijk ongegrond verklaard om volgende redenen:

- (i) Verzoekers voeren voor de Duitse en de Belgische asielinstanties totaal verschillende asielmotieven aan wat hun algemene geloofwaardigheid ernstig onderuit haalt; Ook omtrent de aangewende vergoelijkningen waarom ze verschillende asielmotieven hebben aangevoerd, leggen verzoekers niet met elkaar te rijmen en tegenstrijdige verklaringen af, wat hun algemene geloofwaardigheid verder ernstig ondermijnt;
- (ii) Uit een anonieme brief in het administratief dossier blijkt dat derde verzoekende partij enkele maanden geleden is gehuwd en samenwoont met een man en uit tal van foto's op de sociale media-accounts van de directe familieleden en van deze man werden tal van foto's teruggevonden die er sterk op wijzen dat derde verzoekende partij zich sinds enkele maanden in een heteroseksuele relatie bevindt, wat de geloofwaardigheid van haar voorgehouden seksuele geaardheid verder ondermijnt;
- (iii) Zelfs indien de asielmotieven van verzoekers geloofwaardig zouden zijn, quod non, maken zij niet aannemelijk dat zij voor de door hen aangehaalde moeilijkheden geen of onvoldoende beroep op de hulp van en/of bescherming van de aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten konden doen – of zouden kunnen doen bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië: (a) Verzoekers tonen geenszins in concreto aan dat zij de nationale beschermingsmogelijkheden hebben uitgeput; Zij leggen tegenstrijdige verklaringen af over hun poging(en) tot aangifte bij de Noord-Macedonische politie wat hun geloofwaardigheid omtrent hun pogingen tot het zoeken van bescherming ondermijnt; (b) Verder hebben zij geen stappen ondernomen om andere autoriteiten, organisaties of gespecialiseerde personen te informeren over hun problemen; (c) Uit algemene landeninformatie blijkt dat dat er in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Noord-Macedonische autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet; (d) Verzoekers halen nergens in concreto aan dat zij omwille van hun Roma-etnie discriminatie of geweld hebben ondervonden of dat zij omwille van hun Roma-etnie niet op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten beroep konden doen;
- (iv) Uit landeninformatie kan niet a priori worden aangenomen dat iedere LGBTI-persoon in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade; Derde verzoekende partij slaagt er niet in om in concreto een beschermingsnood aannemelijk te maken;
- (v) De medische problemen van verzoekers houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; Het kwaliteitsverschil tussen de gezondheidszorg in België en Noord-Macedonië houdt evenmin verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming; Bovendien blijkt dat verzoekers toegang hadden tot het gezondheidssysteem in Noord-Macedonië;
- (vi) De door verzoekers neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij voorgaande vaststellingen wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

4.5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijven. Zij komen in het voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen, beschouwingen en kritiek, en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen aan het wankelen te brengen.

4.6. Waar verzoekers er in hun verzoekschrift op wijzen dat in de bestreden beslissingen foutief staat vermeld dat Albanië bij KB van 12 mei 2024 werd vastgesteld als veilig land van herkomst terwijl zij van Noord-Macedonische nationaliteit zijn, stelt de Raad vast dat het hier overduidelijk om een materiële vergissing gaat die geenszins de motivering van de bestreden beslissingen aantast, noch een schending van

het zorgvuldigheidsbeginsel vormt. Uit de uitgebreide motivering van de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat de vrees van verzoekers werd beoordeeld ten aanzien van Noord-Macedonië, hun land van nationaliteit.

4.7. Verder kunnen verzoekers hoegenaamd niet worden gevolgd waar zij op grond van de opbouw en de inhoud van de bestreden beslissingen trachten te laten uitschijnen dat hun verzoek om internationale bescherming enkel zou zijn onderzocht in het licht van en met het oog op een afwijzing van deze verzoeken. Uit het loutere gegeven dat in de bestreden beslissingen eerst wordt aangegeven dat hun verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is en vervolgens wordt uiteengezet waarom dit zo is, kan namelijk geenszins worden afgeleid dat de commissaris-generaal vooringenomen of partijdig was en hun verzoek om internationale bescherming niet op een objectieve en eerlijke wijze zou hebben behandeld. De verzoekers staven deze nochtans ernstige aantijging voor het overige niet. Zij brengen geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de medewerkers van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoekers om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.8. Wat betreft de beoordeling van de vrees heeft de commissaris-generaal vooreerst terecht vastgesteld dat verzoekers hun huidige asielmotieven laattijdig hebben aangebracht omdat ze deze totaal onvermeld lieten voor de Duitse asielinstanties, wat hun algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt. Verzoekers voeren voor de Duitse en de Belgische asielinstanties totaal verschillende asielmotieven aan, wat hun algemene geloofwaardigheid ernstig onderuit haalt. Voor de Duitse asielinstanties haalden verzoekers een conflict aan met een Albanese familie die hun zoon/broer tewerkstelde en met wie het tot een fysieke schermutseling kwam waarbij zij een poging deden om derde verzoekende partij te ontvoeren. Voor de Belgische asielinstanties voeren verzoekers totaal andere asielmotieven aan, zijnde problemen omwille van de seksuele geaardheid van derde verzoekende partij enerzijds en het conflict van eerste verzoekende partij met een bewaker van het ziekenhuis anderzijds.

Ook wat betreft de aangewende vergoelijkungen waarom verzoekers hun huidige asielmotieven niet hebben vermeld bij de Duitse asielinstanties, heeft de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat verzoekers niet met elkaar te rijmen en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd, wat hun algemene geloofwaardigheid nog verder ondermijnt:

“Aan u en uw ouders gevraagd waarom jullie uw geaardheid en de daaruit voortvloeiende problemen niet vermeldten tijdens jullie asielprocedure in Duitsland stellen u en uw vader dat jullie vreesden om met dezelfde negatieve reacties als in Noord-Macedonië geconfronteerd te worden (CGVS I.I., p.5; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). Deze redenering gaat volledig in tegen jullie opzet om in Duitsland juist tegen deze reacties beschermd te worden. Uw moeder verklaart dat ze schrik had omdat uw broer, die uw geaardheid niet aanvaard, erbij was (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Vreemd genoeg geeft uw vader dan weer aan dat uw broer toen hij over uw geaardheid vernam het niet kon accepteren waardoor hij zonder spoor na te laten verdween (CGVS I.I., p.4). Zijn versie lijkt dan ook niet te rijmen met het gegeven dat uw broer samen met u Noord-Macedonië verliet om vervolgens samen in Duitsland een asielprocedure te doorlopen (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, Bescheid p.2). Deze incoherentie doet niet alleen afbreuk aan het geloof in uw geaardheid of de reactie van uw broer hierop maar ook in de aangewende vergoelijking van uw moeder om jullie asielmotieven in Duitsland niet aan te geven. Uw bewering dat jullie in Duitsland het conflict van uw vader met de bewaker van het ziekenhuis als reden opgaven blijkt evenmin te kloppen. Zoals hierboven reeds aangegeven blijkt uit de documenten die het CGVS van de Duitse asielinstanties ontving dat jullie daar een geheel ander asielrelaas verklaarden (CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). Jullie verklaringen over jullie verzoek om internationale bescherming in Duitsland schaden dan ook sterk niet alleen jullie asielmotieven maar ook jullie algemene geloofwaardigheid.”

Verzoekers voeren hiertegen geen dienstig verweer. Ze herhalen eerder afgelegde verklaringen van hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS en stellen dat het niet vermelden van hun huidige asielmotieven voor de Duitse asielinstanties een omissie betreft die is ingegeven door hun vrees dat zij door de Duitse autoriteiten op dezelfde manier zouden worden behandeld als door de Noord-Macedonische autoriteiten. Daarnaast verwijzen ze opnieuw naar de aanwezigheid van de broer van derde verzoekende partij/de zoon van eerste en tweede verzoekende partij als reden waarom ze hun problemen omwille van de seksuele geaardheid van derde verzoekende partij niet zouden hebben vermeld bij de Duitse asielinstanties.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een volledig en waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn

leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De vaststelling dat verzoekers in casu hun problemen omwille van de seksuele geaardheid van derde verzoekende partij en omwille van het conflict van eerste verzoekende partij met een bewaker van het ziekenhuis in het geheel niet hebben vermeld bij de Duitse asielinstanties terwijl deze motieven de hoofdmotieven uitmaken van hun verzoek om internationale bescherming in België, is geenszins ernstig en ondermijnt dan ook wel degelijk hun algemene geloofwaardigheid zoals terecht in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld.

Wat betreft de vastgestelde niet met elkaar te rijmen en tegenstrijdige verklaringen omtrent de zoon/broer en de aangewende vergoelijking voor het niet vermelden van de huidige asielmotieven bij de Duitse asielinstanties slagen verzoekers er niet in om deze te verklaren. Ze beperken zich tot het louter stellen dat de verklaringen van eerste en tweede verzoekende partij 'elkaar duidelijk aanvullen' zonder de incoherenties echter in concreto uit te klaren.

4.9. Verder heeft de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat er verdere sterke twijfels rijzen omtrent de voorgehouden seksuele geaardheid van derde verzoekende partij vermits uit een anonieme brief in het administratief dossier blijkt dat zij enkele maanden geleden is gehuwd en samenwoont met een man, de heer A.B., en vermits tal van foto's op de sociale media-accounts van de directe familieleden en van de heer A.B. er sterk op wijzen dat zij zich sinds enkele maanden in een heteroseksuele relatie bevindt.

Verzoekers voeren aan dat het CGVS derde verzoekende partij had moeten horen en confronteren met deze informatie, dat haar rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden, dat het CGVS omzichtig moet omspringen met anonieme bronnen. Verder voeren verzoekers aan dat het CGVS zich heeft gebaseerd op niet nader bepaalde sociale media, dat het feit dat derde verzoekende partij op een foto staat met een man niet wil zeggen dat ze een relatie heeft met die man, dat het CGVS zich louter baseert op veronderstellingen. Het zich tegenover de buitenwereld afficheren met een man impliceert niet dat ze geen lesbische geaardheid zou hebben.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve zodat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op beslissingen die worden genomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming en er geen enkele wettelijke verplichting bestaat die van de commissaris-generaal vereist dat zij, alvorens een negatieve beslissing te nemen, verzoekers moet confronteren met haar bevindingen en besluit. Daarnaast benadrukt de Raad dat verzoekers uitvoerig werden gehoord op het CGVS en middels de bestreden beslissingen kennis hebben kunnen nemen van de motieven aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers de mogelijkheid hadden om in hun verzoekschriften, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze deze motieven aan te vechten en te weerleggen, hetgeen zij ook doen in hun voorliggend verzoekschrift. Een schending van de rechten van verdediging kan dan ook niet worden aangenomen.

Met betrekking tot de anonieme brief wijst de Raad erop dat de anonimiteit van een bron op zich de geleverde informatie niet onbetrouwbaar maakt. Het CGVS is omzichtig omgesprongen met de informatie in de anonieme brief en heeft naar aanleiding van die brief een omstandig onderzoek gedaan op de sociale media-accounts van verzoekers zelf, van de heer A.B. en van andere directe familieleden. Waar verzoekers stellen dat de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd op 'niet nader bepaalde sociale media', wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier (zie AD CGVS, blauwe map) duidelijk kan afgeleid worden welke sociale media accounts het CGVS heeft geconsulteerd. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal terdege vast dat er op deze sociale media-accounts tal van foto's zijn teruggevonden die er inderdaad sterk op wijzen dat derde verzoekende partij sinds enkele maanden een heteroseksuele relatie heeft met de heer A.B. wat de algemene geloofwaardigheid omtrent haar beweerdde seksuele geaardheid verder in vraag stelt. De loutere bewering van derde verzoekende partij dat het zich tegenover de buitenwereld afficheren met een man niet impliceert dat ze geen lesbische geaardheid zou hebben, kan bovenstaande vaststellingen geenszins in een ander daglicht stellen.

Volledigheidshalve wijst de Raad er bovendien op dat de bestreden beslissingen moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade hebben aannemelijk gemaakt.

4.10. Voorts is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat, zelfs indien de asielmotieven van verzoekers geloofwaardig zouden zijn, quod non, zij niet aannemelijk maken dat zij voor de voor hun voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Noord-Macedonië zouden kunnen doen – op de hulp en/of

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie” van 5 december 2023 waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, blijkt dat er in Noord-Macedonië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat het aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Noord-Macedonië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven.

Wat betreft de bedreigingen van de bewaker aan eerste verzoekende partij, hebben verzoekers hiervan geen melding gemaakt bij de autoriteiten: *“Ondanks dat u een politieagent als hulpvaardige buurman hebt (CGVS I.N. 6/3/2023, p.2) heeft uw vader de bedreigingen van de bewaker niet gemeld bij de autoriteiten (CGVS I.I., p.9). Uw vader erkent nochtans dat hij wel degelijk naar de politie of de rechter kan stappen, maar hij zag hiervan af omdat hij de problemen niet wil verergeren (CGVS I.I., p.9).”*

Wat betreft de problemen met de familie van D. en met de lokale gemeenschap omwille van de seksuele geaardheid van derde verzoekende partij, hebben verzoekers geen of onvoldoende bescherming gezocht en leggen ze bovendien tegenstrijdige verklaringen af over de mate en de wijze waarop zij beroep hebben gedaan op de Noord-Macedonische politie. Ze hebben verder ook geen andere stappen ondernomen om andere autoriteiten, organisaties of gespecialiseerde personen te informeren over hun problemen:

“Ook naar aanleiding van de problemen die jullie ondervonden met de buurtbewoners omwille van uw geaardheid hebben jullie geen beroep gedaan op de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië (CGVS I.E. 6/3/2023, p.6), terwijl jullie de problemen met de familie van D.S. slechts één- of tweemaal bij de politie in jullie buurt aankaarten ongeveer vier maanden voor jullie definitief vertrek uit Noord-Macedonië (CGVS I.E. 6/3/2023, p.4-5; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). Het indienen van een klacht heeft precies als bedoeling bescherming te verkrijgen tegen jullie belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden. Overigens leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over de mate en wijze waarop jullie beroep deden op de Noord-Macedonische politie. Zo gaven u en uw moeder in jullie eerste onderhoud beiden aan dat jullie slechts éénmaal naar de politie stapten, omwille van de aanval van de familie van D.S. op jullie huis (CGVS I.E. 6/3/2023, p.6; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4). In jullie tweede persoonlijk onderhoud houdt u nog steeds vast aan deze ene poging tot aangifte, terwijl uw moeder ineens beweert dat jullie tweemaal, eenmaal toen de familie van D.S. naar uw huis kwam en éénmaal toen de broer van D.S. jullie op de markt bedreigde, naar de politie gingen om een klacht in te dienen (CGVS I.N. 22/8/2023, p.17; CGVS I.E. 22/8/2023, p.12-13). Aangezien uw moeder aangeeft dat u op de hoogte was van beide aangiftes kan er verwacht worden dat jullie er eensluidende verklaringen over afleggen (CGVS I.E. 22/8/2023, p.12-13). Ook lopen jullie verklaringen over het gezelschap dat de eerste klacht indiende uiteen. Waar u beweert dat u met uw vader en uw moeder naar het politiekantoor ging beweert uw moeder dat zij enkel met haar man ging. Als uw moeder hierop gewezen wordt stelt ze dat u buiten het politiekantoor bleef wachten en niet mee binnen ging. Uit uw bewoordingen kan evenwel afgeleid worden dat u wel degelijk deel had aan jullie poging om een klacht in te dienen (CGVS I.N. 22/8/2023, p.18; CGVS I.E. 22/8/2023, p.12-13). Bovenstaande tegenstrijdigheden doen er zeer sterk aan twijfelen dat jullie inderdaad tot de Noord-Macedonische politie wendden. Hoe dan ook hebben jullie verder geen stappen ondernomen om de autoriteiten, organisaties of gespecialiseerde personen te informeren over voornoemde problemen (CGVS I.E. 6/3/2023, p.4; CGVS I.N. 6/3/2023, p.7-8). Nochtans gaf uw moeder aan dat jullie wel degelijk in staat zijn

om indien jullie onvoldoende zouden geholpen worden door de politie, dit bij een ander politiekantoor of de rechtbank aan te klagen (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Haar stelling om hier toch vanaf te zien namelijk dat de autoriteiten uw geaardheid niet accepteren volstaat niet (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Niet alleen is het weinig ernstig om louter op basis van één ervaring tot deze conclusie te komen, ook blijkt uit de hieronder weergegeven analyse dat de Noord-Macedonische overheid niet alleen wetgevende initiatieven neemt om de rechten van leden van de LGTBI-gemeenschap te waarborgen maar eveneens inspanningen levert om de bewustwording rond LGTBI-rechten te vergroten (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). Dat politieagenten eenvoudigweg zouden gezegd hebben dat er geen wetten bestaan die homoseksualiteit toestaan en dat jullie jullie problemen daarom zelf moesten oplossen is in dit licht erg onwaarschijnlijk (CGVS I.E. 6/3/2023, p.4; CGVS I.E. 22/8/2023, p.12). Er moet dan ook besloten worden dat jullie geenszins aantonen dat jullie nationale bescherming uitgeput zouden hebben.”

Verzoekers voeren tegen bovenstaande pertinente vaststellingen geen dienstig verweer in hun verzoekschrift. Ze herhalen eerder afgelegde verklaringen van hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS en stellen dat zij wel beroep deden op de politie maar dat zij niet werden geholpen en dat zij er daarom van afzagen om verder beroep te doen op de autoriteiten. Verzoekers voeren geen concrete elementen aan om de vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent de mate en de wijze waarop zij beroep deden op de Noord-Macedonische politie te weerleggen of te verklaren.

In tegenstelling tot wat verzoekers in hun verzoekschrift stellen, blijkt uit de bestreden beslissingen dat de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekers tot de etnische minderheidsgroep van de Roma behoren. In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoekers nergens in concreto aanhalen dat zij omwille van hun Roma-etnie discriminatie of geweld hebben ondervonden of dat zij omwille van hun Roma-etnie niet op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten beroep konden doen:

“Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Hierbij moet er benadrukt worden dat jullie nergens aanhalen dat jullie omwille van jullie etnie discriminatie of geweld zouden ondervinden. Uw moeder benadrukt zelfs dat jullie voor bescherming bij de politie terecht kunnen maar dat enkel uw geaardheid een struikelblok vormt (CGVS I.E. 6/3/2023, p.5). In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Zoals hierboven reeds aangehaald bleef u hier in gebreke. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd.”

4.11. Tenslotte wijst de commissaris-generaal er eveneens terdege op dat uit de beschikbare landeninformatie niet a priori kan worden aangenomen dat iedere LGBTI-persoon in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade. Derde verzoekende partij slaagt er niet in om in concreto een beschermingsnood aannemelijk te maken:

“Het Commissariaat-generaal erkent dat leden van de LGBTI-gemeenschap in Noord-Macedonië op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

*Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>*

[coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf](#) of <https://www.cgvs.be/nl>), en de COI

Focus:

Noord-Macedonië: LGBTI van 17 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_lgbti_20220517.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) wordt duidelijk dat de Noord-Macedonische overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-persoon. De strafwet werd aangepast door het opnemen van de termen seksuele geaardheid en genderidentiteit als gronden voor haatmisdrijven en de antidiscriminatiewet voorziet sedert enkele jaren expliciet in bescherming tegen discriminatie gebaseerd op seksuele oriëntering en genderidentiteit in domeinen zoals het onderwijs, de tewerkstelling, de huisvesting en de gezondheidszorg. Sinds 1 oktober 2019 is tevens de nieuwe wet op kosteloze juridische bijstand van kracht, waardoor kwetsbare burgers recht hebben op eerstelijnsbijstand en dit in alle juridische probleemsituaties (burgerlijke en administratieve rechtszaken en nu ook strafrechtelijke procedures). Deze wet vormt een nieuwe stap in de gelijke toegang voor LGBTI-persoon tot justitie. Begin 2021 werd de Commission for the Prevention and Protection against Discrimination (CPDD) opgericht. Deze heeft sindsdien al verschillende keren standpunt ingenomen tegen gevallen van discriminatie en ook opgetreden tegen publicaties met haatdragende bewoordingen over LGBTI-persoon. Op 27 en 28 juni 2019 heeft het ministerie van Arbeid (samen met de ngo S-Front) een nationale conferentie over de verbetering van de mensenrechten van LGBTI-persoon georganiseerd. Het was de eerste keer dat zo'n conferentie door de overheid georganiseerd werd. Op de conferentie waren actoren uit de nationale en internationale ngo-wereld aanwezig en het gebeuren heeft geleid tot de uitwerking en goedkeuring van een nationaal actieplan ter bevordering van de mensenrechten van LGBTI.

Mede onder invloed van voornoemde overheidsinitiatieven komt geleidelijk aan ook een mentaliteitswijziging tot stand. Zo werd in 2019 een eerste Pride Parade georganiseerd in Skopje. Na een online alternatief omwille van de Covid-19-crisis in 2020, werd deze met succes opnieuw georganiseerd in de daaropvolgende jaren. Diverse hooggeplaatste politici zijn hierop aanwezig en betuigen zo hun steun aan de LGBTI-gemeenschap. Meerdere LGBTI-organisaties strijden ook openlijk voor de rechten van LGBTI in Noord-Macedonië en klagen haatmisdrijven aan. LGBTI-persoon kunnen zich voor hun problemen tot hen richten. Deze organisaties leveren allerlei vormen van ondersteuning, zoals juridische bijstand en medische of psychosociale hulp. Zo verlenen in uw woonplaats de organisaties LGBTI Support Center, EGAL en Skopje Queer Center psychologische hulp en rechtsbijstand aan leden van de LGBTI-gemeenschap. Er is sinds 2020 tevens een nationale LGBTI-hulplijn actief.

Ofschoon er nog ernstige inspanningen nodig zijn en de uitdaging groot blijft om de slagkracht en het bewustzijn bij de politie en het gerecht te versterken in de daadwerkelijke vervolging van alle vormen van haatcriminaliteit gericht tegen leden van de LGBTI-gemeenschap, worden ook op dit vlak initiatieven ondernomen om de doeltreffendheid van de bescherming voor haatmisdrijven te verhogen. De OVSE zet sinds augustus 2019 in op een trainingsprogramma voor politieagenten om haatmisdrijven tegen LGBTI-persoon beter aan te pakken. Dit programma focust op het herkennen en begrijpen van de dynamiek van haatmisdrijven, de impact ervan op slachtoffers, het begrijpen en kunnen toepassen van de relevante wetgeving, het verwerven van vaardigheden in het reageren op en onderzoeken van haatmisdrijven, en het verhogen van het bewustzijn bij agenten van hun plicht om alle burgers te beschermen. Ook de Raad van Europa organiseerde in februari 2020 een internationale training waaraan burgermaatschappijorganisaties en politiestructuren uit alle westelijke Balkanlanden deelnamen met als opzet een betere aanpak van haatmisdrijven gericht tegen LGBTI-persoon. In 2020 heeft de politie een aantal trainingen gevolgd over het werken met LGBTI-persoon, sekswerkers en druggebruikers. De trainingen zijn georganiseerd door de ngo Coalition Margins in samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken. Niettegenstaande voornoemde initiatieven staat de LGBTI-gemeenschap nog zeer weigerachtig om zich voor haatmisdrijven tot de politie (en zelfs tot LGBTI-organisaties) te wenden met het oog op bescherming en dadervervolging. Dit is te wijten aan tal van factoren zoals een gebrek aan vertrouwen in de politie, angst dat de autoriteiten niet over de juiste kennis en bereidheid beschikken om dergelijke zaken op te lossen, schrik dat de privacy wordt geschonden (het verliezen van anonimiteit) en de vrees voor verdere represailles en discriminatie.

Voor zover er uit de objectieve informatie blijkt dat er sprake kan zijn van dubbele discriminatie voor LGBTQI-persoon uit de Roma-gemeenschap, moet er vooreerst aangestipt worden dat hierbij voornamelijk wordt gewezen op de problematiek van Roma-transgenders en van heteromannen van Roma-origine. Uit de verklaringen van u en uw ouders kwam bovendien niet naar voren dat u werd gevisieerd omwille van uw Roma-afkomst. Voorts vertoont uw profiel geen dermate grote kwetsbaarheid aan die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel uw ouders aangeven dat ze het aanvankelijk en nog steeds moeilijk hebben met uw geaardheid, hebben uw ouders u aanvaard (CGVS I.I. p.4,10; CGVS I.E. 6/3/2023 p.4,8; CGVS I.N. 6/3/2023 p.5-6). Nadat u een tijdje bij uw grootmoeder en uw tante verbleef namen uw ouders u weer in huis en brachten u naar een dokter en psycholoog (CGVS I.I. p.10; CGVS I.E. 6/3/2023 p.6-8; CGVS I.N. 6/3/2023, p.6,8). Vervolgens maakten ze de keuze om samen met u Noord-Macedonië te verlaten (CGVS I.I. p.4-5; CGVS I.E. 6/3/2023, p.5; CGVS I.N. 6/3/2023, p.4,6). Er kan dan ook aangenomen worden dat niet alleen uw ouders maar ook uw tante als uw bereidwillig netwerk kunnen worden beschouwd bij terugkeer naar Noord-Macedonië.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere LGBTI in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Gezien bovenstaande vaststellingen heeft u uw nood aan internationale bescherming niet aangetoond.”

Verzoekers stellen dat zij niet akkoord zijn met bovenstaande analyse maar brengen geen concrete informatie aan die bovenstaande analyse kan weerleggen of in een ander daglicht kan plaatsen. Het herhalen van eerder afgelegde verklaringen van hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS om aan te tonen dat zij geen beroep konden doen op de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten en dat ook de familie moeilijkheden had met de beweerde seksuele geaardheid van derde verzoekende partij, volstaat in geen geval om bovenstaande pertinente vaststellingen te weerleggen.

4.12. Wat betreft de louter medische problemen, die als dusdanig door de Raad niet worden betwist, dient te worden opgemerkt dat dit element op zich niet kan leiden tot de toekenning van internationale bescherming. Dergelijke motieven zijn van louter medische aard en houden als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voorts valt eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers maken niet aannemelijk dat zij in Noord-Macedonië intentioneel medische verzorging werden ontzegd, omwille van hun origine of om andere redenen, dat dit bij terugkeer het geval zou zijn en dat hiertegen geen officiële middelen beschikbaar zouden zijn in Noord-Macedonië. In de bestreden beslissingen wordt tevens ook nog op goede gronden gesteld:

“Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Noord-Macedonië, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Er dient overigens opnieuw te worden opgemerkt dat uit de verklaringen blijkt dat u, uw vrouw en jullie dochter N. toegang hadden tot het gezondheidssysteem in Noord-Macedonië (CGVS I.I. p.7,10; CGVS I.E. 6/3/2023, p.6-7; CGVS I.N. 6/3/2023, p.8).”

4.13. De door verzoekers neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De paspoorten en het rijbewijs bewijzen hoogstens de identiteit van verzoekers, die in deze stand van de procedure niet in vraag wordt gesteld. Het vonnis toont aan dat eerste verzoekende partij in een gevecht verwickeld was maar kan zijn bewering dat hij nadien bedreigd werd of geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten niet aantonen.

4.14. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden aangenomen.

Verder blijkt uit niets dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om hun land van herkomst, Noord-Macedonië, in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.16. Verzoekers verwijten de commissaris-generaal nog dat, ondanks dat de termijn van 15 werkdagen om een beslissing te nemen werd overschreden, toch werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Volgens verzoekers mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus niet langer worden besloten tot de kennelijk ongegrondheid van hun ingediend verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst er in dit kader op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden

en/of wanneer de commissaris-generaal niet uiteenzet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn in casu geen 10 dagen, doch 30 dagen betreft. Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee. Verzoekers kunnen ook niet gevolgd worden in hun stelling dat hun rechten van verdediging en hun recht op een eerlijk proces niet werd gerespecteerd aangezien zij zich niet aan de verkorte beroepstermijn van 10 dagen moesten houden, maar wel een beroepstermijn hadden van 30 dagen.

4.17. In de mate verzoekers aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden opgemerkt dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

4.18. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen met bijstand van hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Rom machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.19. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Noord-Macedonië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden. Er kan ook geen manifeste beoordelingsfout in hoofde van de commissaris-generaal worden ontwaard.

4.20. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS